

48 St." ubelædes, samt at der foran „kan“ sættes: „og 2 Rd.“ vedtoges eenstemmigt med 32 Stemmer.

3) Lovforslagets § 6 med de vedtagne Forandringer, saaledes lydende: Forhandling af Stempletpapir og Stempelmærker skeer ved dertil antagne Commissionairer; nærmere Regler i denne Henseende gives ved kongelig Anordning, og Indenrigsministeriet lader bekendtgjøre, hvem Forhandlingen paa de enkelte Steder er overdragen. Retsbejante og Øvrighedspersoner skulle derhos være forsynede med eller pligtige til at skaffe det til Udskrifter og Attester hørende. Stempletpapir eller Stempelmærker, forsaavidt saadanne ere anvendelige, saaledes at Udskrifter eller Attester kunne erholdes udsærbigede med behørigt Stempel, imod at dette betales forud.

Flere Stykker stempelt Papir til en lavere Tæxt kunne sammenlægges og benyttes istedet for eet Stykke til den lovbestemte højere Tæxt, men Forhandleren skal da give hine Paategning ved Siden af Stemplerne om, at de saaledes i Forening gjælde istedetfor det højere Stempel.

Ved Kjøb i større Partier af Stempelmærker og af stempelt Papir til 4 §., 8 §., 16 §., 32 §., 48 §., 1 Rd., 1 Rd. 48 §. og 2 Rd. kan ifølge Indenrigsministeriets nærmere Bestemmelse tilstaaes Rabat af indtil 4 pCt. vedtoges eenstemmigt med 33 Stemmer.

§§ 7, 8, 9, 10, 11 og 12 (see Anh. A. Sp. 1663—66) ansaaes for vedtagne uden Afstemning.

Derefter fattes det 2det Affnit af Lovforslaget under Forhandling. Med Hensyn til Afstemningen gjentog Formanden sin tidligere Bemærkning.

Brock: Det vil sees, at vi have stillet Endringsforslag til §§ 17 og 21. § 17 giver den almindelige Regel, at et lovligt paa ustemplet Papir udstedt Document ikke bliver stempelpligtigt uden i enkelte Undtagelsestilfælde, som den ikke nærmere udfører, men henviser til.

I denne Henvisning er der, saavidt Forslagstillerne skjønte, en lille Unøjagtighed, idet de nuværende Regler herom findes i §§ 90 og 91, den almindelige Regel i § 90 og en speciellere med Hensyn til Forholdet mellem Kongeriget og de øvrige af Monarchiets Landsdøe, i § 91.

Vi have derfor anseet det rigtig, at her istedetfor 89 og 90 sættes 90 og 91. Forsaavidt § 17 bruger de Ord, at saadanne Documenter ikke blive at affrive paa stempelt Papir, er det en Reminiscens fra Fv. Die Decr. 1828, der ikke stemmer med Lovforslaget hverken efter Regjeringsudkastet eller efter de Forandringer, dette er undergaaet, da Stempelpligten nu kan fyldestgøres saavel ved Stempeling som ved Belægning og Paaklæbning af Stempelmærker. Det er derfor rigtigere at sige, — hvad der ogsaa anvendes andetsteds i Loven — „stempelpligtigt“. Med Hensyn til § 21 vil det høie Thing see, at det første Endringsforslag blot indeholder Rettelsen af en Trykfeil. Der staaer „som bestaaer i rede Penge, eller nærmere kan ansættes til Penge“, hvor „nærmere“ aabenbart skal være nærmest. Det er en simpel Redactionsforandring. Forandringen med Hensyn til § 21, c. er vigtigere. Lovforslagets Bestemmelse er rigtig, forsaavidt der er Tale om „Tusinder“, idet der med Hensyn til Gjældsbreve virkelig gives Regler for en voxende Tæxt for hvert eller visse Tusinde Rigsdaler. Men efter den Forandring, der er foregaaet i Folkethinget med Hensyn til Gjældsbreve, idet der er foreskrevet en ny Tæxt for Documenter indtil 500 Rd., altsaa for Hundreder, er det nødvendigt at tage Hensyn til disse Hundreder. Det er derpaa, vort Forslag gaaer ud, idet det udtaler, at det ikke blot er med Hensyn til Tusinder, men ogsaa med Hensyn til Hundreder, at selv den mindste Overskrivelse bevirker fuld Tæxtforøgelse.

Indenrigsministeren ad interim: Jeg anseer saavel de ved dette Affnit af de ærede tre Herrer stillede Endringsforslag som de til det følgende Affnit stillede Forslag som Forbedringer i Loven, hvis Vedtagelse jeg saaledes skal anbefale.